



Müxalifətçilik missiyası və Azərbaycanın milli maraqları

Əli Kərimli Azərbaycana Suriyanın “inqilab təcrübə”sini idxal etmək istəyir, Azərbaycan hakimiyyəti isə dünyaya “ASAN xidmət” inqilabının təcrübəsini yayır

Azərbaycan Respublikası Prezidentinin ictimai-siyasi məsələlər üzrə köməkçisi, professor Əli Həsənov “Facebook” səhifəsində “Müxalifətçilik missiyası və Azərbaycanın milli maraqları” sərlövholi məqaləsini yerləşdirib. AZƏRTAC mövzuya ictimai marağı nəzərə alaraq məqaləni təqdim edir.



1988-ci ildən bəri Azərbaycanın aktiv siyasi həyatındayam. 1993-cü ildən isə Prezident komandasında vətəndaş cəmiyyəti təsisatları - QHT-lər, KİV və siyasi partiyalarla əlaqələrlə birbaşa məşğul oluram. Məsuliyyətlə sözləyə bilərəm ki, bütün fəaliyyətim dövründə həm dövlətimizin qurucusu ümummilli lider Heydər Əliyev, həm də onun siyasi varisi Prezident İlham Əliyev siyasi plüralizmi və çoxpartiyalı sistemi Azərbaycanın demokratik inkişafının təməli kimi görürəm, ölkədə vətəndaş cəmiyyətinin mühüm seqmentləri olaraq həm ictimai, həm də siyasi opponentlik mexanizmlərinin işlək və çevik olmasına çalışıblar, çoxrəngli ideoloji-siyasi palitranın mövcudluğunu arzu ediblər. Çünki cəmiyyətdəki fərqli kesimlərin, o cümlədən müxalifətin də cari proseslərə, gələcəyə hesablanmış konsepsiyalara baxış və rəylərini bilmək, alternativ ideyaları dəyərləndirmək və yeri gələndə, ən azı ehtiyat variant olaraq nəzərdə saxlamaq təkcə rəşional idarəçilik baxımından deyil, həmçinin hakimiyyətdə olan komandanın istənilən siyasi rəqəbatə daim hazırlik formasında qalması üçün vacib şərtir.

Hakim komandanın məsul üzvlərindən biri olaraq məhz bu yanaşmanın əsas götürülməklə ötən illər ərzində ölkənin siyasi səhnəsində yer alan, yer almaq istəyən, siyasi proseslərə istəy açıq, istərsə də dolaylı şəkildə təsir göstərəcək cəhd edən şəxslər, aydın, aydın şəxslərin fəaliyyətini müşahidə və təhlil etmək imkanını əldə etdikləri qısa və ən ümumi şəkildə belə ifadə edə bilərəm: əks düşərgeçirən ümumi tabloda konstruktiv qüvvələr də yer alıb, destruktiv qüvvələr də; bir zamanlar özlərini “milli demokrat” adlandıran, əmma sonradan Avropa Liberal Demokrat İttifaqına qatılmaq naminə dəyərlərini dəyişən sağçıları da var, özlərini qah Şimalda, qah da Cənubda himayədar axtaran solçuları da; dünyəvi konstitusion quruluşu əsl dövlətçilik istehkamları olaraq qorumağa hazır olan sekulyarlar da və müəllimlər də, bir qrupu isə istiqalimi qarşıq öpdükləri əlin fitvasına təslim etməyə hazır olan klerikalları da. Sosial bazasını, ictimai dəstəyini Azərbaycan xalqı arasında axtaran və siyasi perspektivi milli iradəyə bağlayan qüvvələrin də şahidi olmuşuq, bütün iddialarını xarici paytaxtlardakı qarantlı kulislərdə qəbul ediləcək hansısa qərarların öhdəsinə buraxarıları da. Lakin Azərbaycanın müstəqil bir dövlət kimi öz əzəllərini möhkəmləndirməsi, ehtiyac yarananda, müstəqilliyimizi istəməyən qüvvələrə nümayiş etdirməsi, regional qüçə, beynəlxalq arenada söz sahibinə çevilməsi baxımından yətinəcə təlatümü keçən ötən illərdən hasil etdiyim bir qənaət də budur ki, milli mənafehlərə, ümumi və strateji maraqlara çox asanlıqla arxa çevirərlə dövlətə və dövlətçiliyə qarşı opponentlik edən əsas siyasi qruplardan biri Əli Kərimli və onun çevrəsindəki şəxslərdir.

Bu maddi maraq qrupu ta komsomolçu keçmişlərdən özü bəridəm “maliyyəni verən müsini də sifariş edər” deyim ilə rəqəbat edərək, əvvəlcə mənsub olduqları siyasi partiyaların paramparça vəziyyəte düşməsi üçün heç nədən, hətta liderlərinə xəyanət etməkdən də çəkinməyiblər, sonra isə qazandıqları “təcrübəni” Azərbaycan dövlətinə, xalqına, milli maraqlarımıza qarşı istifadə etməyə başlayıblar. Hazırda bu qrup milli dəyər, məfkürə və müqəddəratımıza zidd olan ritorikalı ilə Azərbaycanı böyük vəziyyətə gətirən və son zamanlar daha da intensivləşən islahatlara hər addımbaşılıq kölgə salmaq yolunu tutublar.

Sırr deyil ki, Prezident İlham Əliyev həyata keçirdiyi bir çox islahatların nəticəsi kimi son aylarda bütövlükdə artan imkanlarını sosial problemlərin həlləsinə yönəltməkdən, iqtisadi liberalizmi sürətəndirəndən, siyasi plüralizmi genişləndirməyə və bütövlükdə ölkəmizdə insan kapitalının sürətli inkişafına xidmət edən çoxsaylı qərarlar qəbul etdikdən sonra məlum xarici anti-Azərbaycan qüvvələr daha da fəallaşdırılıb. Bu qüvvələr xaricdəki anti-Azərbaycan şəkəbi və ölkəmizin daxilindəki “beşinci kolonu”, bir çox digər

uzantılarını, o cümlədən Əli Kərimlini və onun qrupunu fəallaşdıraraq işə qoşublar.

Əli Kərimlinin xaricdə mənzil tapan internet resurslarından birinə münasibə verərək Prezident İlham Əliyevin liderliyi ilə Azərbaycan hakimiyyətinin həyata keçirdiyi effektiv siyasəti öz merkanlıq maraqları çərçivəsində şərh etməyə çalışması da həmin şəkəbin fəaliyyətinin bir təzahürüdür. Bəri başdan qeyd edim ki, Əli Kərimlinin müsahibədə səsləndirdiyi fikirlərindən Prezident İlham Əliyevin liderliyi ilə Azərbaycan hakimiyyətinin həyata keçirdiyi siyasət bərdə cəmiyyətdə formalaşmış müsbət rəy qaralamağa çalışır.

Görünən realıq odur ki, istər daxili siyasətdə, istərsə də diplomatik müstəvidə İlham Əliyev hakimiyyətinin qazandıqı hər bir uğur Əli Kərimli və bu tipli insanların siyasi ifadəsi deyildir, onları cəmiyyətin dinamikasından geridə qoyur, ictimaiyyətin diqqət mərkəzindən uzaqlaşdırır. Belə olan halda isə onlar özlərini nəinki hakimiyyət uğrunda mübarizənin real subyekti kimi təqdim edə bilmir, hətta əbədi müxalifət titulu da itirmək təhlükəsi ilə üzləşərək xaricdən dərindən maliyələrdən məhrum olacaqlarını real təhlükə kimi gözlərini qarşısına alırlar. Odur ki, sağlam müxalifətçilik zehniyyəti ilə yürüdümlən siyasəti təhlil etmək, əgər varsa, onun nöqsanlarını göstərmək, mümkün çətinliklərə diqqət çəkmək, bu yolla müəyyən düzəlişlərə nail olmaq deyil, həmin siyasətin gerçəkləşməsi üçün zəruri olan resurs və alətləri sıradan çıxarmağa, müsbət indikatorları zərərə altına salmağa çalışırlar. Qəna niyyətlərinə əgər yalanlarla heç cür bəraət qazandıra bilmədikləri hallarda isə iddia etməyə başlayırlar ki, guya, Azərbaycan hakimiyyətinin son qərarları və addımları yanvarın 19-da müxalifət keçirdiyi etiraz aksiyasının nəticəsidir. Axi, ölçüsü, tutumu hər kəsə belli olan bir meydanında, üç-beş min adamın iştirak etdiyi mitinq tribunasından hansı dəyərləri və təza fikir səsləndir, yeni proqram açıqlandı, hansı fərqli yol xəritəsi elan edildi ki, Azərbaycan hakimiyyəti onlara xüsusi diqqət yetirməli oldu? Doğrudandı, bu adamlar sadə riyazi hesablamaları apara, bütün güclərini ortaya qoyub “Məhsul” stadionuna yığdıqları bir neçə min adamın Azərbaycanı elektoratorın son dərcə cüzi, sifariş yətin bir hissəsini təşkil etdiyini, tərəfdarlarının, hətta ölkədə mövcud olan seçki məntəxələrinin sayından da az olduğunu görə bilmir? Onlar görməsə də, Azərbaycan cəmiyyəti hər şeyi yaxşı görür! Azərbaycan cəmiyyəti yaxşı görür ki, 25 ildən artıq bir müddətdə müxalifət düşərgeçində ərsəyə gətirilən “birlik formatları”nın hər biri mövsümi xarakter daşıyır, fəslin başında “bu dəfə gəlirik” deyər bir-birə ümid və təsəlli verənər axırda yalbaşlayma çıxırlar.

Azərbaycan cəmiyyətində və onun önəmli bir kesimi olan gəncliyin nəzərində yayınır ki, əvvəlki müxalif düşərgeçdə yaranan birlik formatlarının avaqard qüvvəsini keçmiş hakimiyyətin “bəlke də qayıtdılar” ümidi ilə yaşayan nümayəndələri təşkil edir. İndi heç keçmiş hakimiyyət nümayəndələri də haqansız təlatümlər postlara yenidən qovuşmaq üçün Əli Kərimlinin liderliyini qəbul etdilər, onu öz revans arzuarın ifadəçisi kimi görürlər. Belə olan təqdirdə yeni nəsil niyə öz karyera imkanlarını AXCP-nin sıralarında puç etməlidir?

Ümummilli lider Heydər Əliyevin yenicən hakimiyyətə gəlişinin ilk ilində orta məktəbin birinci sinfinə gedən şagirdlər hazırda yeni təhsil sistemi üzrə magistrlərə təhsil əldə ediblər. Onların bir qismi akademik elmi fəaliyyətə məşğul olmaq üçün təhsilini davam etdirir, xeyli hissəsi isə dövlət qurumlarında, özəl müəssisə və şirkətlərdə çalışır. Onlar bilirlər ki, həm mövcud dövlət idarəçilik sistemi, həm də özəl sektor Azərbaycanında məhz ümummilli lider Heydər Əliyevin, onun siyasi kursu

qayısa edib, hakimiyyətə gələcəyi təqdirdə, bütövlükdə 5 milyard manata qədər artırıcağına vəd verirdi. İlham Əliyev, əlbəttə, belə bir vəd vermədi, əmma növbəti seçkilərdə opponentlərinin heç ildə ali məktəbdən məzun olub, dövlət qurumlarını heç deməyən, özəl sektordə uğur qazanmayan, vətəndaş cəmiyyəti qurumlarında, mətbuatda öz intellekti və istedadı ilə öne çıxmış gənclər dünyanı gələcəyini müəyyən edəcək ixtisaslara iyiyələnməkdədir. Əlbəttə, deyilə bilər ki, AXC hakimiyyəti illərində də xaricə təhsil almağa göndərilən olub. Əmma o göndərişin coğrafiyası təkə bir ölkə ilə yekunlaşırdı, tələbələr həmin ölkənin ümidli buraxılırdı və gənclər zərurət duyulan peşə və ixtisaslara deyil, AXC hakimiyyətinin ideoloji beyniyuna, azərbaycanlıları “yeni-dən formatlara” siyasətinə uyğun olaraq əsasən filologiya, tarix, sosial elmlər kimi sahələrə yönləndirilmişdir. AXC və YAP iqtidarlarının fərqi də bundadır: bizim partiya vətəndaş dövlət və yaxud hansısa ideologiya üçün vəsait, xammal olaraq görmür. Ümummilli liderimizdən bizə miras qalan ən mühüm tövsiyə budur - dövlət vətəndaş olduğundur. Biz gəncləri, cənab Prezidentin ifadə etdiyi kimi, Azərbaycanın gələcəyi olaraq görürük, onların öz milli dəyərlərini, milli ruhunu qoruyaraq əgər çətinliklər, çətinliklər, çətinliklər və peşələrə iyiyələnməsine çalışırıq... Bəli, İlham Əliyev dövlətin vəsəiti ilə hansısa şübhəli ideologiyalara xidmət edən, antihillər ruh daşıyıcı olan yeni nəsil yetişdirmək məşğul olmur, öz milli mənsubiyətini qoruyub və doğma Azərbaycanı ilə fəxr edən gəncliyini formalaşması üçün çalışır.

Bütün bunların nəticəsidir ki, Əli Kərimli xalqımızın xüsusi həssaslıq nümayiş etdirdiyi 20 Yanvar günündə Şəhidlər Xiyabanına ziyarətə gələn, ümumiyyətlə, onun mövcudluğu ilə maraqlanmayan kütlənin qarşısına keçib, öz ətrafında izdiham götrüntüsü yaratmağa çalışırdı. Lakin bu cür illüziyalı yaratmaq istəyi son nəticədə elə öz əleyhinə işlədi və cəmi bir neçə gün sonra Məmmədamin Rəsulzadənin heykəlinin ziyarətinə on minlərin öndədə gedəcəyini bəyan etdiyi halda, Novxaniyə 120 nəfərə daxil oldu. Bu isə onun “liderliyini” dirnaq arısına sald, ciddiyyətədən ne qədər uzaq olduğunu hər kəsə aqah etdi. Bu adamların siyasət anlayışı da qeyri-ciddir, dediqodusu da öz seviyələrindən o tərəfə getmir.

Əli Kərimli müsahibəsində sual edir ki, “hakimiyyətdə olduğu dövrdə İlham Əliyev Azərbaycan xalqı və dövləti üçün nə edib?” Bu suala mən cavab verəcəyəm və həm də Əli Kərimli və ətrafı kimi subyektiv mülahizələrlə ictimai rəyi manipulyasiya etmək üçün deyil, real faktlarla danısaçağam.

Müasir dünyada zaman və şərtlər sürətlə dəyişir, Azərbaycan hakimiyyəti məhz dövrün çağırışları, müasirliyin parametrləri, tərəqqinin cazibəsi ilə hərəkət edir. Bugünkü Azərbaycanın sosial-iqtisadi baxımdan tam yenilənib. Ötən 15 ildə Azərbaycanın həm paytaxtı, həm də bölgələrində müasirləşib, məmlekətimizin döndürülüb, Azərbaycanın beynəlxalq neqliyyat-transitə bəna çevirilməsi və bənaçevdə Bakı-Tbilisi-Qars dəmir yolunun işə düşməsi... Bu siyahını kifayət qədər uzatmaq da olar. Əminəm ki, Əli Kərimli də bütün bu realılıqları görür, lakin İlham Əliyev hakimiyyətinin uğurlarını etiraf etmək üçün özünə cəsarət və güc tapı bil-mir.

Əli Kərimlinin hakimiyyətdə olduğu illərdən fərqli olaraq, qəndir vaxtı müəlləbil namizədlərdən biri Azərbaycanın heqiqətən də kiçik olan dövlət bütöcsünü Baltikyanı ölkələrdən birinin bütöcsü ilə mü-

ya əsaslı şəkildə təmir olunub. Vətəndaşlarımız həmin illərdəki kimi soyuq, işiqsız, təchizatızsı tibb müəssisələrindən evlərində daha ağır xəstəliklərə taparaq qayıtırlar. Ona görə ki, 640 tibb müəssisəsi tikilib və ya yenidən qurulub, vətəndaşlarımız pulsu müayinə imkanlarından bəhrələnilir. Bu gün Əli Kərimli hansı bölgəyə üz tutsa, avtomobili hamar şosələrdə şütiyəcək, hakimiyyətdə olduğu zamanlarda elemtar təmizliyə malik dövlət qonax evi belə tapmırdısa, indi 4-5 ulduzlu hotellər arasında seçim etməli olacaq. Əgər həmin hotellər in hovuzundan başını çıxarmayay hovesi olsa, gərəcək ki, kəndilərimiz tarla əkir, zəmi biçir, mal-qara saxlayır, toxum, yem, texnika problemi ilə üzleşəndə dövlətin dəstəyini alır, məhsuluna alıcı tapmaqda çətinlik çəkmir. Azərbaycan ailələrinin əksəriyyəti son 15 ildə iki qat sahib olublar - şəxsi ev və avtomobil açdılar. Əlbəttə, əhalinin sayı artdıca, tələbatlar da çoxalıb və Azərbaycan hakimiyyəti öz siyasəti ilə artan tələbatlar qarşısında əhalinin rifahının gücləndirilməsini özünə başlıca vəzifəsi hesab edir. Bunun üçün problemləri də yərinə çıxır, çıxış yollarını müəyyənledi, amma heç zaman və birmənalı olaraq xalq popullist vədlər vermədi. Məsələn, Azərbaycan dövləti bilir ki, bu gün 12 mindən artıq şəhid ailəsinin hər birinə 11 min manat ödəniş vermək gücündədir və müvafiq addım atır. Əmma Əli Kərimli əhalinin kredit borcları üzərində ucuz şou düzəldəndə, heç hesablayıbmı ki, bəhs etdiyi 500 min insanın banklara ümumi uqurlu kredit borcu ne qədər edir və dövlət hazırda bu yükün altına girə bilirmi? Siyasətçi heç olmasa, bir az realist olmalı bacarmalıdır və şəxsi mənfəəti naminə cəmiyyəti popullist bəyanatlarla aldatmamalıdır. Ümumən bu rəqəm özü də mübahisəlidir və müxəssislər daha kiçik saydan bəhs edirlər. Əmma bəri başdan onu da bildirim ki, Azərbaycan dövləti Əli Kərimlisiz də bu problemi yərinə təhlil edir və əgər qarşıdan gələn dövrdə dövlətin maliyyə və ruru buna imkan verəcəksə, kredit məsələsi də nəzərdən keçiriləcək və müvafiq qərar qəbul olunacaq. Biri də ki, digər ölkələrin bu və ya digər addımlarından nümunə götürən hər bir addımın “şəxsi rüşvəti” sayılıdığını niyə unudurlar? Axi, biz, deyəsən, demokratiyadan danışıraq.

Bax, bütün bunlara görədir ki, Azərbaycan xalqı 1990-cı ilin əvvəllərində ölkə ərazisini “qızılla örtməyi” vəd edərək onun aldadanları da yaxşı xatırlayıb, verdiyi hər vadi birca-birca yerinə yetirərk Azərbaycan tarixinə iki hərflərlə yazılacaq möhtəşəm islahatları inamla davam etdirən lideri - İlham Əliyevini də görür və dəstəkləyir.

Görünür, elə gənci, kəndini, ziyalını, fəhləni, şəhər sakinini, ümumillikdə, cəmiyyətimizi məmən edən, həmin yeniləşmə və inkişaf edən Azərbaycanıdır ki, Əli Kərimli narahət edir. İlham Əliyevin hər bir uğuru, onun rəhbərliyi altında Azərbaycanın gündəngünə güclənması, çiçəklənməsi-dir ki, Əli Kərimli stress vəziyyətinə salır, onun isterik bəyanatlarına, açıqlamalarına səbəb olur. Çünki bütün bunlar neinki onun çox arzuladıqı və geçə yuxuda gördüyü hakimiyyət kürsüsünə yolunu bağlayır, ümumiyyətlə, bir siyasətçi kimi mövcudluğunu sual altına qoyur.

Çox maraqlı situasiyadır: dövlət başçısı şahid ailələrin kompensasiya ödənilməsi ilə bağlı sərəncam imzalayıb, minimum əməkhəqlərini 40 faiz artırır, tələbələr in təqdürlərini yüksəldir, qaçqınları müasir evlər verir, yeni iş yerləri yaradır, regionları yenidən qurur və abadlaşdırır, sahibkarlara kredit verir, əhalinin azmənatlı hissəsinin sosial müdafiəsi üçün ardıcıl təşəbbüslər göstərir, bir sözlə, sosial müdafiəni dövlət siyasətinin ən ümdə prioriteti elan edir və əməldə də bunə belə olduğunu sübut edir, əmma nədənsə, Əli Kərimli yenə narazıdır.

Azərbaycan xalqı yaxşı başa düşür ki, müxalifətin bütün kadr potensialı “ASAN xidmət” in birca fillialını idarə etməyə qadir deyil. Onu da qeyd edim ki, bəli, “ASAN xidmət” ictimai xidmət sektorunda bir inqilabdır. Əli Kərimli Azərbaycana Suriyanın “inqilab təcrübəsini” idxal etmək istəyir, Azərbaycan hakimiyyəti isə dünyaya “ASAN xidmət” inqilabının təcrübəsini yayır. Hakimiyyəti rüşvət və korruptsiyada ittiham etməyə aludə olan müxalifətin ölkəmizdə nümunəvi bir təsisatı yaranmasına qısqanc münasibəti başa düş-

şüləndir. Axi, cəmiyyət bu günə kimi Əli Kərimlinin təmsil olunduğu hakimiyyətin dövründə hökm sürən dərbəbəlik, dövləti talanət-mə, total korruptsiya və rüşvət faktlarını unutmayıb. Ən azından Əli Kərimli vaxtilə öz hakimiyyətinin dövründə baş verənər barədəki məlum çıxışını xatırlasın, xatırlamırsa, çıxışının stenoqramını bir daha oxusun. Buna görədir ki, Prezident İlham Əliyevin cəmiyyətdə şəffaflığın təmin edilməsi, korruptsiya, rüşvətxorluq kimi neqativ hallara qarşı bənaşmaz mübarizə aparması Əli Kərimliyə və onun ətrafına sərf etmir. Onlar ittiham hədəflərini itirirlər, sözləri kəsərdən düşür və daha heç kimi aidda bilmir. Əlləri hər yerdən üzüləndə isə XXI əsrdə rasist təfəkkürünə pənah aparır, məsələn, iddia edirlər ki, arab turistlərinin Azərbaycana gəlişi xalqımızı alçaladı. Niyə? 2018-ci ildə Azərbaycan 3 milyona yaxın turist in gəlməsi, ümumillikdə, 2 milyard dollardan artıq vəsait xərcləməsinə nəyi pisdir? Bütün xidmət sektorunun hərəkətə gəlməsi, əhalinin əlavə gəlir imkanlarının artmasının nəyi pisdir? Əli Kərimli və çevrəsinin ne qədər xoşuna gəlməsə də, əlbəttə, bunda “Formula 1” yarışlarının, İ Avropa Oyunlarının, İslam Həmrəylik Oyunlarının böyük rol olub. Nədənsə, bütün bu beynəlxalq miqyaslı tədbirlər Əli Kərimlinin və çevrəsinin xoşuna gəlmir. Niyə də məlumdur, çünki onların işinə, istəq və arzularına yararım. Axi, bu feodal zehniyyətə Azərbaycanın Avropa Oyunlarının deyil, “köhnə qitədən” bəli çevrələrin inqilab ixracı, Suriyada, Liviyada və s. ölkələrdə olduğu kimi islam dünyasında silahlı radikal dini qrupların gəlişi, “Formula 1” avtomobilləri əvəzinə isə Bakının küçələrində tanklar və topları iralələməsi daha uygundur.

Hər kəsin yaxşı xatırlındır ki, cənab İlham Əliyev ilk dəfə Azərbaycan Prezidenti seçilməzdən əvvəl ölkədə bütün çadır şəhərciklərinin ləğv edildiyini, qaçqın və məcburi köçkünlərin fərdi mənzillərə təmin olunacağını vəd etmişdi. O zaman Əli Kərimli və onun keçmiş hakimiyyətdəki “məhraban düşmənləri” bu vədlərin yerinə yetirilməsini mümkün düşürdüyü deyirdi. Əmma bu vəd nəyə bənaşdır? Əmma bəri başdan onu da bildirim ki, Azərbaycan dövləti Əli Kərimlisiz də bu problemi yərinə təhlil edir və əgər qarşıdan gələn dövrdə dövlətin maliyyə və ruru buna imkan verəcəksə, kredit məsələsi də nəzərdən keçiriləcək və müvafiq qərar qəbul olunacaq. Biri də ki, digər ölkələrin bu və ya digər addımlarından nümunə götürən hər bir addımın “şəxsi rüşvəti” sayılıdığını niyə unudurlar? Axi, biz, deyəsən, demokratiyadan danışıraq.

Bu sahədə görülmüş işlərlə bağlı bəzi rəqəmləri xatırlatmaq istəyirəm. Prezident İlham Əliyevin verdiyi vədin müqabilində keçən müddətdə məcburi köçkünlər üçün bütün infrastrukturla təmin olunmuş 100-dən artıq müasir qəsəbə salınıb, 55 min ailə, 300 mindən artıq insan rahat mənzillə təmin olunub, başqa sözlə, hətta xeyallarında belə iki dəfə bir-birini üstünə qoymaq bacarmayan müxalifətlərinin deyinqəliniyinə rəğmən, İlham Əliyev xalq xidmət əmalının misilsiz bir nümunəsini ortaya qoyub. Bu cür nümunələr çoxdur, həddən artıq çoxdur, statistikalar uzanmasın deyər, yalnız bir neçəsini qeyd edirik:

- 1997-2018-ci illər ərzində dövlət tərəfindən Qarabağ müharibəsi əlillərinə və şəhid ailələrinə 6654 mənzil təqdim edilib. O cümlədən, 2018-ci ildə şəhid ailələrinə və müharibə əlillərinə 626 mənzil verilib. Bu isə həmin kateqoriyaya daxil olan vətəndaşlara azı 800 mənzil təqdim olunması nəzərdə tutulur;

- 1997-ci ildən etibarən müharibə əlillərinə avtomobillər bağışlanması ənənə halını alıb və bu günə kimi artıq onlara 6144 avtomobil verilib;

- həmçinin cənab İlham Əliyevin 2018-ci ildə Prezident seçildikdən sonra verdiyi ilk fərmandə şəhid ailələrinin hər birinə 11 min manat ödənilməsinin əks olunması (12.268 şəhidin vərsələrinin əhatə etməklə, ümumillikdə, 135 milyon manat vəsait ayrılması nəzərdə tutulur) faktıdır.

Bələliklə, bu qibləndən olan faktları 19 yanvar mətibənləyə bağlamaq üçün Əli Kərimlinin “zəmana səyahət makinası” keşf edərək aksiyasını özü ilə birgə keçməsi aparması da lazımdır. Ancaq heç bu da Əli Kərimliyə sərf etməz, ona görə ki, yaxın keçmişə qaıyında da cənab İlham Əliyevin Prezident seçildiyi ilk gündən xalqı arasında görmüş olacaq. Bu gün dünyada elə ölkə rəhbərləri var ki, ancaq seçkidən-seçkiyə xalq arasına çıxır və ancaq iri şəhərlərdə, meqopolislərdə nitq söyləyirlər. Cənab İlham Əliyev isə cənubdan şimala, qərbdən şərqə bütün rayonlarımızda dəfə-

lərlə səfərdə olub, insanların güzərənini ilə maraqlanıb, problemlərinin həlli ilə bağlı anında tapşırıqlar verir. Lənkəranda bina çəkəndə, Aranda Kür dəndə, Zaqatalada, Şamaxıda zəlzələ olanada xalq Əli Kərimlini onunla çiyin-çiyinə dayanmış görür, əlini kürəyində hiss edir.

Əli Kərimli və onun kimilərinin isə ən məşəqqətli günlərində xalqı və dövləti döşmə qarşısında taleyini ümidinə buraxıb aradan çıxmaları, üzleşdikləri siyasi iflas qarşısında millətə aşığılamağa, onun mizan-tərəzisinə lağ etməyə, tarixi və ictimai şüur səviyyəsinə elə salmağa çalışmaları bir yana qalsın, ən sevincil günlərində belə, onunla eyni ovqatı, eyni emosionu paylaşa bilməyiblər. 2016-cı ilin Aprel döyüşlərində Azərbaycan əsgərinin şanlı zəfərini aşığılayanlar, bu qələbəyə kölgə salmaq üçün derindən-qabırdan çıxanlar yəndə Əli Kərimli, yəndə onun təmsilində müddəds Azərbaycan davasınındə fərar edənlər idi. Fərari xislətinə malik olanlar, heç şübhəsiz, Azərbaycanın Ali Baş Komandanının Aprel döyüşləri sənəmində öz xanımı ilə birgə cəbbə bölgəsinə səfərinə, əsgərlərimizlə bir səngərdə çiyin-çiyinə dayanmasını, orduyun şəxsi həyeti ilə bir sifrədə yemək yeməsini, bir ocaqdan çay içməsinə Vətən yanğısı, işğal edilmiş torpaqlarımızın ən qısa zamanda mütləq azad ediləcəyini inamı ilə seyr edə bilməz. Azərbaycan hakimiyyətinin asılı olmayan səbəblər üzündən dünya bazarında neftin qiymətinin düşməsinə az qala dəf qalaraq səvinlər, Silahlı Qüvvələrimizi iki millət helikoptərə möhtəşəm vəziyyətdə deyil, beynəlxalq hərbi araşdırmalara görə, ən müasir cəbbəxanaya malik olmaqla, dünyanın 50 ən güclü hərbi birleşməsinin sırasında gərəndə, hətta zahirən də olsa, sevgi və sevinc libasına bürünə bilmir.

Azərbaycan hakimiyyəti yzülərə jurnalisti mənzillə təmin etdi, siyasi dünyagörüşünə fərq qoymayan yüzlərlə qələm sahibini karyeralardan, yataqxanalardan ayırıb, Bakının ən prestijli ərazisində ev-əşik sahibinə çevirdi. Hətta vaxtilə öz nəzərdəndən olan qəzetlərdə çalışan mətbuat nümayəndələrinə də “Allah yer versin” deməyə mənəvi gücə çatmayan Əli Kərimli iddia edir ki, guya dövlət bu yolla medianı satın alıb. Yaxşı olmasın ki, AXCP sədr ev müqabilində hansısa şert qoyulub-qoyulmamasını jurnalistlərin özündən soruşsun, dövlətdən hər cür qaçığı qorunub qorunmadığını dinləsin! Bəlke, vaxtilə kirayə qaldıqları evlərin pulunu ödəyə bilmədikləri halda, qarant layihələrində adlarının qarşısına yüksək məbləğlər yazılan, ancaq həmin məbləğ heç yarisını da Əli Kərimlinin çevrəsindəki QHT-lərdən ala bilməyən jurnalistlərin gözünü içinə baxaraq desin bütün bunları? Avstriya, Danimarka, Fransa və müxalifət fəalları qrant aldıqı Avropa dövlətlərinin əksəriyyətdə mediaya, qeyri-hökumət təşkilatlarına milyonlarla yardım verilir. Elə Əli Kərimlinin həvəsli istinat etdiyi beynəlxalq hüquq müdafiə təşkilatları da, əsasən ABŞ, Böyük Britaniya, Almaniya və digər Qərbi dövlətlərinin bütöcsündən maliyyələşirlər. Onlardan satın alınıb? Satın alınblarsa, bu təşkilatlara niyə istinat olunur, niyə onların iddiaları tirajlanır və hakimiyyətə qarşı təbliğatda istifadə edilir?

Əlbəttə, Əli Kərimlinin müsahibəsində səsləndirdiyi iddiaları bir-biri təftiş edərək, onların hər birinə cavab vermək və Azərbaycan hakimiyyətinin həyata keçirdiyi siyasətin uğurlu nəticələrini sadalamaq olar. Ancaq sözümün sonunda bir məsələyə toxunmaq istəyirəm. Kütləvi informasiya vəsitələrində və sosial şəbəkələrdə tez-tez belə bir sual səslənir ki, Azərbaycan müxalifəti niyə belə zəif və perspektivsizdir? Əslində, bunun səbəbləri ne Əli Kərimli-dir, ne də düşərgeçirən digər nümayəndədir. Çünki onun Prezident İlham Əliyevin düşünlümsü, prinsiplial milli siyasəti, dövlət başçısının müasir və qüdrətli Azərbaycan naminə açdıqı yeni üfüqlər, vətəndaş təşəbbüskərlinə yaratdığı imkanlar qarşısında aciz vəziyyətdə qalmaqda məhkumdur. Müxalifət üçün ne qədər məyusedici olsa da, deməliyəm: bu pozitiv realıq hələ uzun illər Azərbaycan xalqına və dövlətinə xidmət edəcək. Heç bir qüvvə Azərbaycan xalqının milli iradəsinə sarsıda, bu iradənin ifadəsi olan lideri yolundan döndərə bilməz.